

спасятъ. Давидъ казва: „Само въ моята душа и въ моя духъ, които сж излѣзли отъ тебе, само тамъ ще те потърся.“

Сега ще се върнемъ да потърсимъ този Христосъ на любовта. Днесъ, като е нова година, ще го потърсимъ по новия начинъ и по стария начинъ. Ние ще направимъ като Давида, който отишълъ при Саула. Саулъ му далъ нови оржия, но той, като походилъ малко съ тѣхъ, съ тѣзи нови научни инструменти, казалъ: „Това не е за мене“, съблѣкълъ ги и си взелъ своята прашка. Ние започваме съ това-онова, съ наука, но туй, което имаме, още не е наука. Истинската наука трѣбва да ни даде такива методи, които да можемъ да прилагаме, съ които да работимъ. И, като дойде онзи истински ученъ човѣкъ, ти отъ неговото мълчание ще научишъ много повече, отколкото отъ говоренето му. И въ старо врѣме нѣкой ученикъ дойде при учителя си, стои около една недѣля, не говори нищо, но, като си отивалъ, много нѣщо е научвалъ. Ще поеме аурата на своя учителъ, ще има неговитѣ мисли, чувствувания и желанія. Като отидешъ въ нѣкое кафене, ще се вмиришешъ отъ тамошната миризма. Туй е сжщото, както дѣйствието на влагата и слънчевитѣ лъчи върху растенията. Такова мълчаливо дѣйствие произвеждатъ тѣ. Тѣй че, туй знание никждѣ нѣма да го намѣрите, въ никоя книга нѣма дз го прочетете, а ще го добиете въ най-голѣмото мълчание на вашата душа. Като го добиете, нѣма да постигнете като Архимеда, който излѣзълъ отъ банята и извикалъ: „Еврика!“ И какво намѣрилъ? — Колко струвала златната корона, колко тежала! Вие нѣма да мязате на Архимеда, а ще намѣрите туй, което ще прѣустрои цѣлия ви животъ. Ще кажатъ: „Този човѣкъ прѣустроилъ живота си.“

И сега, турете това начало, за да се измѣните. Иде врѣмето, за което ап. Павелъ казва, че всички нѣма да умремъ, но всички ще се измѣнимъ.